

FILHARMONIA DREZDEŃSKA

Filharmonia Drezdeńska powstała w 1870 roku jako Orkiestra Domu Rzemieślniczego (Gewerbehausorchester) a w 1924 przejęła nazwę „Filharmonia Drezdeńska“. W ciągu swego, ponad 90 lat liczącego istnienia, wielu wybitnych artystów i dyrygentów kierowało tą instytucją. Opinia i sława tego zespołu docierała zagranicę, a liczne tournée artystyczne ugruntowały jej wysoką rangę. Już w 1879 r. Orkiestra drezdeńska koncertuje w Warszawie, w 1883 w Amsterdamie, następnie w Danii i Szwecji, zaś w 1909 w Ameryce, gdzie w trzydziestu miastach daje 56 koncertów. W 1921 powtórnie wyjeżdża do Szwecji.

Orkiestra ta związana jest z drezdeńskim ruchem amatorskim, co umożliwia jej wykonanie wielkich dzieł oratoryjnych.

Już w latach 80-tych odbywały się koncerty o charakterze kulturalno-wychowawczym, ujęte w cykle historyczne od Bacha do Wagnera.

Od 1918 r. organizuje Filharmonia Drezdeńska koncerty dla świata pracy i dla szkół, na co otrzymuje specjalną dotację.

Z roku na rok zacieśniają się kontakty między artystami a słuchaczami. Poza koncertami abonamentowymi, odbywają się specjalne koncerty dla świata pracy, koncerty szkolne oraz letnie koncerty popularne w ogrodach pałacowych w Pillnitz i w drezdeńskim Zwingerze.

Druga wojna światowa zniszczyła ogromnie Drezno. Mimo to już w czerwcu 1945 roku odbył się pierwszy koncert symfoniczny, pierwszy w Niemczech po działaniach wojennych. Bez stałej siedziby i bez stałej gaży, pracował zespół muzyków z całym oddaniem dla sztuki.

Decydującym impulsem do dalszego rozwoju słynnej orkiestry, było objęcie kierownictwa przez Heinza Bongartza w 1947 roku. Heinz Bongartz, do dnia dzisiejszego stoi na czele drezdeńskiego zespołu. Pod jego kierunkiem Filharmonia wyjeżdżała już na liczne koncerty które stały się wielkim triumfem dyrygenta i orkiestry.

Wyjazdy te obejmowały: Francję, Rumunię, Włochy, Hiszpanię, Portugalię, Szwajcarię, Polskę, Czechosłowację i Chiny. Osiągnięcia artystyczne znalazły pełne uznanie w swej ojczyźnie.

1. września 1951 orkiestra zaliczona zostaje do „specjalnej klasy artystycznej“ a w 1954 do klasy „mistrzowskich orkiestr symfonicznych“. W 1958 odznaczona zostaje krzyżem zasługi, zaś profesor Bongartz jej kierownik artystyczny i I dyrygent otrzymuje Nagrodę Narodową i wiele zaszczytnych odznaczeń.